

વડોદરાના મહે. ૧૦ મા, એડિ. જ્યુડી.મેજી.ફર્સ્ટ. ક્લાસ સાહેબની કોર્ટમાં, મુ.વડોદરા.

CRI.C No.25251/2022

ORDER BELOW EXH. 1

કેસનું રેકર્ડ અને પ્રોસીડીંગ્સ ધ્યાને લીધા આ કામે આરોપી સામે ત.ક અમલદારે ધી ગુજરાત પ્રોહીબીશન એક્ટ, ૧૯૪૯ ની કલમ- ૬૬(૧)ની મુજબનુ ચાર્જશીટ રજુ કરેલ છે.

બનાવની ટુંકી હીકકત:-

આ કામના આરોપી રણજીતભાઈ રમેશભાઈ દેવીપુજક નાઓ દારૂ જેવા કેફી પીણાનો નશો કરેલી હાલતમાં પકડાઈ આવેલ.

રેકર્ડ ધ્યાને લેતા, આ કામના આરોપીને અવાર-નવાર ચાર્જશીટમાં જણાવેલ સરનામે સમન્સો પ્રોસેસ કારવામાં આવેલ છે પરંતુ આજ દીન સુધી આરોપીને કોર્ટના પ્રોસેસની બજવણી થયેલ નથી. અને જે તે વખતે જામીનના સ્ટેજે આરોપી તરફથી સી.આર.પી.સી કલમ જજ્પ મુજબ રોકડ જામીનગીરી રજુ કરવામાં આવેલ છે અને કોર્ટ ધ્વારા આરોપીને રોકડ જામીનગીરી પર મુક્ત કરવામાં આવેલ છે. જામીનદારને નોટીસ અને વોરન્ટ કાઢતા હાજર થયેલ નથી અને કેસ ૨ વર્ષ જુનો છે. તપાસ કરનાર એજન્સીને આ કોર્ટ ધ્વારા પ્રોસેસની બજવણી કરવા માટે પુરતી અને વ્યાજબી કહી શકાય તેવી તકો આપવામાં આવેલ છે આમ છતાં બે વર્ષ ઉપરાંતના સમયથી તપાસ કરનાર એજન્સી આરોપીને કોર્ટ સમક્ષ રજુ રાખવામાં સદંતર નિષ્ફળ નિવડેલ છે. એટલું જ નહીં તપાસ કરનાર એજન્સી પક્ષે આરોપી વિરુદ્ધ સી.આર પી.સી. કલમ ૮૧ થી ૮૩ સુધીના પ્રોસીડીંગ્સ કરવાની કોઈ દાદ આજદિન સુધી કરેલ નથી. આ તમામ હકીકત જોતા આ કામે ત.ક અલમદાર અને પોલીસ એજન્સી આરોપીને કોર્ટ સમક્ષ હાજર કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ નિવડેલ હોવાનું ફલીત થાય છે, કેસ ઘણો જુનો છે આ કેસને એમના એમ રાખી મુકવામાં આવે તો પણ કોઈ ફળદાયી પરીણામ મળવાની શક્યતાઓ જણાતી આવતી નથી કે નજીકના ભવિષ્યમાં પોલીસ એજન્સી આરોપીને રજુ કરી શકે તેવી પણ કોઈ શક્યતાઓ આ કોર્ટને જણાતી નથી. આ તમામ

હકીકત સાથે સી.આર.પી.સી. રપટ ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા ફરીયાદ ઉપરથી હોય તે સિવાય માડેલા કોઈ પણ સમન્સ કેસમા લેખિત કારણોની નોંધ કરી કોર્ટ ફેસલો સંભળાવ્યાં સિવાય કાર્યવાહીના કોઈ પણ તબક્કે કાર્યવાહી બંધ કરી શકે તેવી કાયદાકિય જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે. આ જોગવાઈ વંચાણે લેતા હાથપરનો કેસ પણ સમન્સ ટ્રાયબલ છે, પોલીસ રીપોર્ટ પરથી શરુ થયેલ છે, પોલીસ એજન્સીને પુરતી તક આપવામા આવેલ હોવા છતા પોલીસ એજન્સી આરોપીને કોર્ટ સમક્ષ રજુ કરી શકેલ નથી. આ તબક્કે, નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત ધ્વારા પી.રામારાવના ચુકાદામા પ્રસ્થાપિત કરેલ સિંધ્યાત ધ્યાને લેવામાં આવે તો.....

P.Ramachandra Rao Vs. State of Karnataka, AIR 2002 (S C) 1856

(**Coram** : 7 S. P. BHARUCHA, C.J.I., S. S. M. QUADRI, R. C. LAHOTI, N. SANTOSH HEGDE, DORAISWAMY RAJU, Mrs. RUMA PAL, A. PASAYAT, JJ.) the Honorable Supreme Court while commenting upon the right to speedy justice observed:

"22. Is it at all necessary to have limitation bars terminating trials and proceedings? Is there no effective mechanism available for achieving the same end? The [Criminal Procedure Code](#), as it stands, incorporates a few provisions to which resort can be had for protecting the interest of the accused and saving him from unreasonable prolixity or laxity at the trial amounting to oppression. [Section 309](#), dealing with power to postpone or adjourn proceedings, provides generally for every inquiry or trial, being proceeded with as expeditiously as possible, and in particular, when the examination of witnesses has once begun, the same to be continued from day to day until all the witnesses in attendance have been examined, unless the Courts finds the adjournment of the same beyond the following days to be necessary for reasons to be recorded. Explanation-2 to [Section 309](#) confers power on the Court to impose costs to be paid by the prosecution or the accused, in appropriate cases; and putting the parties on terms while granting an adjournment or postponing of proceedings. This power to impose costs is rarely exercised by the Courts. [Section 258](#), in Chapter XX of [Cr.P.C.](#), on Trial Summons - cases, empowers the Magistrate trying summons cases instituted otherwise than upon complaint, for reasons to be recorded by him, to stop the proceedings at any stage without pronouncing any judgment and where such stoppage of proceedings is made after the evidence of the principal witnesses has been recorded, to pronounce a judgment of acquittal, and in any other case, release the accused, having effect of discharge. This provision is almost never used by the Courts. In appropriate

cases, inherent power to the High Court, under [Section 482](#) can be invoked to make such orders, as may be necessary, to give effect to any order under [the Code](#) of Criminal Procedure or to prevent abuse of the process of any Court, or otherwise, to secure the ends of justice. The power is wide and, if judiciously and consciously exercised, can take care of almost all the situations where interference by the High Court becomes necessary on account of delay in proceedings or for any other reason amounting to oppression or harassment in any trial, inquiry or proceedings.

In appropriate cases, the High Courts have exercised their jurisdiction under [Section 482](#) of Cr.P.C. for quashing of first information report and investigation, and terminating criminal proceedings if the case of abuse of process of law was clearly made out. Such power can certainly be exercised on a case being made out of breach of fundamental right conferred by [Article 21](#) of the Constitution. The Constitution Bench in A.R. Antulay's case referred to such power, vesting in the High Court (vide paras 62 and 65 of its judgment) and held that it was clear that even apart from [Article 21](#), the Courts can take care of undue or inordinate delays in criminal matters or proceedings if they remain pending for too long and putting to an end, by making appropriate orders, to further proceedings when they are found to be oppressive and unwarranted." (emphasis supplied) "30. For all the foregoing reasons, we are of the opinion that in Common Cause case the Court could not have prescribed periods of limitation beyond which the trial of a criminal case or a criminal proceeding cannot continue and must mandatorily be closed followed by an order acquitting or discharging the accused.

- In "[Pankaj Kumar v. State of Maharashtra](#)" AIR 2008 (S C) 3077 the Honorable Supreme Court, observed:

"16. Notwithstanding elaborate enunciation of [Article 21](#) of the Constitution in Abdul Rehman Antulay (supra), and rejection of the fervent plea of proponents of right to speedy trial for laying down time-limits as bar beyond which a criminal trial shall not proceed pronouncements of this Court in "Common Cause" A Registered Society Vs. Union of India (UOI) and Ors., "Common Cause", A Registered Society Vs. Union of India and Ors., Raj Deo Sharma Vs. State of Bihar and Raj Deo Sharma II Vs. State of Bihar gave rise to some confusion on the question whether an outer time limit for conclusion of

criminal proceedings could be prescribed whereafter the trial court would be obliged to terminate the proceedings and necessarily acquit or discharge the accused. The confusion on the issue was set at rest by a seven-Judge Bench of this court in P. Ramachandra Rao Vs. State of Karnataka. Speaking for the majority, R.C. Lahoti, J. (as his Lordship then was) while affirming that the dictum in A.R. Antulay's case (supra) is correct and still holds the field and the propositions emerging from [Article 21](#) of the Constitution and expounding the right to speedy trial laid down as guidelines in the said case adequately take care of right to speedy trial, it was held that guidelines laid down in the A.R. Antulay's case (supra) are not exhaustive but only illustrative. They are not intended to operate as hard and fast rules or to be applied like a strait-jacket formula. Their applicability would depend on the factsituation of each case as it is difficult to foresee all situations and no generalization can be made. It has also been held that it is neither advisable, nor feasible, nor judicially permissible to draw or prescribe an outer limit for conclusion of all criminal proceedings. Nonetheless, the criminal courts should exercise their available powers such as those under [Sections 309, 311](#) and [258](#) of CrPC to effectuate the right to speedy trial. In appropriate cases, jurisdiction of the High Court under [Section 482](#) CrPC and Articles 226 and 227 of the Constitution can be invoked seeking appropriate relief or suitable directions. The outer limits or power of limitation expounded in the aforementioned judgments were held to be not in consonance with the legislative intent." (emphasis supplied) Accordingly, in the opinion of the court, in the light of the above cited judgments, the court needs to exercise its power under [section 258](#) Cr.P.C to make the ends of justice meet.

ઉપરોક્ત બંન્ને ચુકાદામા પ્રસ્થાપિત કરેલ સિંધ્યાતો લક્ષમા લેતા અને હાથ પરના કેસનું સમગ્ર રેકર્ડ ધ્યાને લેતા સદર કેસમાં સી.આર.પી.સી. કલમ ૨૫૮ નો ઉપયોગ કરવા માટેના પુરતા અવકાશ છે, ન્યાયનો હેતુ જળવાશે અને ડેડ વુડ કેસોનું ભારણ પણ ઓછું થશે તેમજ પોલીસ મશીનરી યોગ્ય દીશામા કાર્યવાહી કરી શકશે આ તમામ બાબતો ધ્યાન સમક્ષ રાખી ન્યાયના હિતમાં નીચે મુજબનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

હુકમ

(૧) સી.આર.પી.સી. કલમ-૨૫૮ અનવયે આરોપી રણજીતભાઈ રમેશભાઈ દેવીપુજક વિરુદ્ધ દી ગુજરાત

પ્રોહીબીશન એક્ટ, ૧૯૪૯ ની કલમ ૬૬(૧)ની મુજબના ગુન્હાની કાર્યવાહી બંધ કરી આરોપીને છોડી મુકવાનો આદેશ કરવામાં આવે છે.

(૨) મુદ્દામાલ બાબતે વચગાળાના તબક્કે જો કોઈ હુકમ કરવામાં આવેલ હોય તો આ હુકમથી કાયમ કરવામાં આવે છે, જો વચગાળા તબક્કે હુકમ કરવામાં આવેલ ન હોય તો તે બાબતે ઈન્કવાયરી કરી મુદ્દામાલ સોંપવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૩) સમયમર્યાદાની જોગવાઈને આધિન રહી અધિકૃત ઓથોરીટી સી.આર.પી.સી. કલમ- ૩૦૦(૫) મુજબ આરોપી સામે ફરી કેસ દાખલ કરી શકે છે.

હુકમ આજરોજ તારીખ : ૧૪ મી, માહે : સપ્ટેમ્બર, સને : ૨૦૨૪ ના રોજ ખુલ્લી અદાલતમાં જાહેર કર્યો.

DATE: 14-09-2024
VADODARA

AAYMAN S MEMON
10TH J.M.F.C
VADODARA
GJ01675